

ржът-ты си Индийск-тъ търговищ, кои-то правили чрезъ Александрия и чрезъ чревено-то море; а чомъ Португалци-ти упрадалями отъ Баска Гамъ, отворили новыи путь къмъ Восточнъ Индія по край муга Добръ надѣждъ, търговищ-та получила друго естество, и като напустила бѣгове-ты на едно земно море положнаа сѣдалище-то си въ Атлантическій Океанъ. Лисаконъ тогава замѣнилъ Венецій, отпосадъ Амстердамъ и Лондонъ замѣнили Лисаконъ; а оттогава Италія изгубила краси-ты дни на слав-тъ си, и падижа отъ высочинъ-тъ на вели-чие-то до кое-то била достигнужла и станала прѣдметъ за са-ревнованіе и удивленіе на цѣлѣ Европѣ.

Италія раздѣлена бече на разны малки дръжавы, безъ поли-тическо значеніе и влїаніе, ослабена и политически и търговиски, не има днесъ нито нуждно-то търговиско мореходство да да прави търговищ-тъ си; и чюжестранн мореходци взематъ произведенія-та и прѣвозятъ и чюжестранни-ты.

При тава нова епоха прѣдсказватъ днесъ за Италій, зачто-то начальници-та на църковищ-тъ дръжавъ прѣложилъ си въ ме-жду другы народы и успѣхъ въ търговищ-тъ, като упозна, че генчики-ты свободни и прѣкрайни Законоположенія оставатъ мрътви, кога-то народи-ти не са налождавать съ дѣйствително благороденіе, кое-то не можжть да придобыжть обѣѣнъ съ ра-ботание и съ търговищъ. Затова прѣвз той прѣложи планъ за мытарствено съединеніе между Папск-тъ дръжавъ Тосканъ и Сардиній. Тозъ планъ прѣжалъ е бече, и не има съмнѣніе, че послѣдствія-та му щажъ буджть весьма полезни и за тры-ты тъя Италіанска дръжавы. На 5 Ноември 1847 подписахъ прѣдаително-то условіе за това мытарствено съединеніе между тры-ты вышерѣчены дръжавы, кон-то са обѣщахать да разпо-радатъ мытарствени-ты платки съ тарифы изгласи колко-то е